

F. t. beslutn. vedr. Den internationale Sukkeroverenskomst af 1968.

Administration.

I henhold til aftalens artikel 3 oprettes der en international sukkerorganisation til at administrere overenskomstens bestemmelser og overvåge dens virkninger. Organisationen skal efterfølge det internationale sukkerråd, der virkede i medfør af den internationale sukkeroverenskomst af 1958. Organisationen skal have sit hovedsæde i London. Organisationens øverste myndighed er det internationale sukkerråd, der i henhold til artikel 5 består af alle organisationens medlemmer.

I artiklerne 6, 7 og 8 gives bestemmelser om rådets funktioner, formandskab samt møder og beslutningsdygtighed.

I henhold til bestemmelserne i artikel 9 skal de eksporterende medlemmer tilsammen råde over 1.000 stemmer og de importerende medlemmer over et tilsvarende antal stemmer. Endvidere er det bestemt, at intet medlem kan have mere end 200 eller mindre end 5 stemmer. Herudover indeholdes bestemmelser om omfordeling af stemmer under hensyntagen til ændringer i overenskomstens medlemskreds. Som nævnt i aftalens bilag B har Danmark oprindeligt fået tildelt 5 stemmer, men dette stemmetal er senere forhøjet til 7 stemmer som følge af, at ikke alle eksportlande har tiltrådt aftalen inden dennes ikrafttræden.

I almindelighed træffer rådet sine afgørelser ved simpelt flertal af importlandenes og eksportlandenes stemmer optalt hver for sig. I særlige tilfælde kræves dog to trediedeles flertal.

I henhold til artikel 14 skal der nedsættes en eksekutivkomité bestående af 8 eksportlande og 8 importlande, som vælges for et kvotaår ad gangen. Kvotaåret er i henhold til artikel 2 fastsat til kalenderåret. Artikel 16 bestemmer, i hvilket omfang rådet kan delegerer sine bemyndigelser til eksekutivkomitéen, og i artikel 17 er det fastsat, at ethvert medlemsland kan appellere eksekutivkomitéens afgørelser til rådet.

I henhold til artikel 12 skal rådet iværksætte hensigtsmæssige foranstaltninger til samarbejde med De forenede Nationer og denne organisations særorganer, herunder i særdeleshed UNCTAD og FAO.

Finansielle forhold.

De enkelte landes bidrag til administrationen af overenskomsten fastsættes i henhold til artikel 22 i forhold til det antal stemmer, det pågældende land råder over, og bidraget forfalder ved kvotaårets begyndelse.

Medlemmernes almindelige forpligtelser.

Artikel 25 foreskriver, at de enkelte lande skal iværksætte de for opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til overenskomsten nødvendige foranstaltninger.

I henhold til artikel 26 kan rådet til enhver tid iværksætte foranstaltninger til konstatering af, hvilke sukkermængder medlemmerne har eksporteret til eller importeret fra det frie marked.

Artikel 27 pålægger medlemslandene en pligt til at opretholde rimelige arbejdsvilkår i sukkerindustrien.

Særlige forpligtelser for importerende medlemmer og andre medlemmer, som importerer sukker.

Artikel 28 fastsætter de forpligtelser, som de importerende medlemmer skal påtage sig til beskyttelse af eksporterende medlemmer mod virkningerne af eksport fra ikke-medlemslande. I henhold til disse bestemmelser forpligter medlemmerne sig til ikke at importere sukker fra ikke-medlemslande i større mængder end svarende til gennemsnittet af deres import fra sådanne lande i treårsperioden 1966-1968. Såfremt den internationale noteringspris for sukker er mindre end 3,25 cents pr. pound, skal det ikke være tilladt at foretage import fra ikke-medlemslande.

I henhold til artikel 28, stk. 5 kan rådet med kvalificeret majoritet fritage et importland for dets forpligtelser, såfremt en opfyldelse af forpligtelserne vil skade dets transithandel med sukker eller dets handel med sukkerholdige produkter.

Særlige forpligtelser for eksporterende medlemmer.

Artikel 30 indeholder regler om de eksporterende medlemslandes forpligtelser til at tilbyde importerende medlemmer sukkerleverancer til dækning af deres normale behov for import fra det frie marked.

I henhold til artikel 31 må eksporterende medlemmer ikke sælge sukker på det frie marked til ikke-medlemslande på gunstigere handelsvilkår end dem, der tilbydes medlemslandene.

Eksportlandene pålægges efter artikel 32 forpligtelse til inden for et kvotaår ikke at lade nettoeksporten til det frie marked overstige den fastsatte kvota. Endvidere indeholder artiklen straffebestemmelser for overskridelser af den tilladte eksportkvote inden for et givet kvotaår.

Ethvert eksporterende medlem skal inden den 1. april i et kvotaår underrette rådet om dets sam-